

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 24/2013
10.04.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.М., због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 173/13 од 18.03.2013. године, подигнутом против правноснажне пресуде Основног суда у Пожаревцу 78К 700/2011 од 13.02.2012. године, у седници већа одржаној дана 10.04.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 173/13 од 18.03.2013. године, као основан, па се ПРЕИНАЧУЈЕ правноснажна пресуда Основног суда у Пожаревцу 78К 700/2011 од 13.02.2012. године, исправљена решењем Основног суда у Пожаревцу К 233/12 од 20.02.2012. године, тако, што се према окривљеном Н.М., на основу чл. 354. тачка 2. Законика о кривичном поступку,

ОДБИЈА ОПТУЖБА да је:

дана 20.08.2010. године око 17,00 часова, у П., у продавници Х.п. ад, у стању урачунљивости, свестан свог дела и да је исто забрањено, одузео туђу покретну ствар на штету ошт. С.П. из П., на тај начин што је ушао у напред наведену продавницу и потом искористивши тренутну непажњу продавачице из фиоке радног стола одузео готов новац у износу од 17.500,00 динара у намери да присвајањем одузетог новца прибави себи противправну имовинску корист, чиме би извршио кривично дело крађе из члана 203. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Пожаревцу 78К 700/11 од 13.02.2012. године окривљени Н.М. оглашен је кривим због кривичног дела крађе из чл. 203. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од пет месеци.

Истом пресудом, обавезан је окривљени, да на име паушала у корист суда уплати 3.000,00 динара у року од 15 дана, од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Обавезан је окривљени, да оштећеној С.П., на име имовинско-правног захтева исплати износ, од 17.500,00 динара у року од 15 дана, од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Пожаревцу К 233/12 од 20.02.2012. године, исправљена је пресуда Основног суда у Пожаревцу у погледу ознаке, те уместо „К 700/11“ у штамбиљу убудуће има стајати „К 233/12“, а у осталом делу наведени списи остају неизмењени.

Против наведене пресуде Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 173/13 од 18.03.2013. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП и повреде кривичног закона из члана 369. став 1. тачка 2. у вези члана 6. ЗКП, са предлогом, да се уважи захтев као основан и утврди, да је доношењем наведене пресуде повређен закон на штету окривљеног Н.М., и наведену пресуду укине, због битне повреде одредаба кривичног поступка, или пак исту преиначи тако, што ће одбити оптужбу према окривљеном, због повреде кривичног закона.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио све списе предмета, заједно са побијаном пресудом, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 173/13 од 18.03.2013. године, указује, да је правноснажном пресудом Основног суда у Пожаревцу 78К 700/2011 од 13.02.2012. године, учињена повреда кривичног закона из члана 369. тачка 2. у вези члана 6. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је решењем Основног суда у Пожаревцу К 700/11-78 од 21.06.2011. године окривљени Н.М. оглашен кривим, због кривичног дела крађе из чл. 203. став 1. Кривичног законика и кажњен новчаном казном у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 90 дана од дана правноснажности решења, а ако окривљени не плати наведену новчану казну у року од 90 дана, иста ће бити замењена у казну затвора, и то тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Оштећена С.П. је на основу члана 449. став 3. ЗКП, упућена ради остваривања имовинскоправног захтева на парнични поступак.

Ово решење је окривљени М.Н. примио 14.07.2011. године и, будући, да против њега није изјавио приговор у законском року, решење је, сходно одредби члана 453. ЗКП, постало правноснажно 23.07.2011. године.

Након пријема истог решења Основни јавни тужилац је дописом Кт 1092/10 од 06.07.2011. године, указао суду, да је оптужни предлог поднет на основу члана 435. став 3. ЗКП, без предлога, да се донесе решење о кажњавању.

Основни суд у Пожаревцу је потом заказао главни претрес 13.02.2012. године и донео пресуду 78К 700/2011 од 13.02.2012. године, којом је окривљеног Н.М., огласио кривим, због кривичног дела крађе из члана 203. став 1. Кривичног законика и осудио на казну затвора у трајању од пет месеци после чијег објављивања, окривљени и јавни тужилац су се одрекли права на подношење жалбе, па је у писменом отпракку наведене пресуде констатовано, да је пресуда правноснажна.

Одредбом чл. 6. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да нико не може да буде гоњен и кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен или је за то поступак против њега правноснажно обустављен или оптужба правноснажно одбијена.

Основано се захтевом за заштиту законитости истиче да је суд повредио ову законску одредбу, јер је пресудом Основног суда у Пожаревцу 78К 700/2011 од 13.02.2012. године, окр. Н.М. оглашен кривим и осуђен на казну затвора у трајању од пет месеци за кривично дело крађе из члана 203. став 1. Кривичног законика, а за исте кривичноправне радње за које је претходно оглашен кривим и кажњен новчаном казном решењем о кажњавању Основног суда у Пожаревцу К 700/11-78 од 21.06.2011. године.

Стога се основано у захтеву за заштиту законитости наводи да је суд доношењем побијане пресуде повредио кривични закон на штету окривљеног

Н.М. из члана 369. тачка 2. у вези чл. 6. став 1. Законика о кривичном поступку.

Захтев за заштиту законитости је основан и у делу у коме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2., јер је првостепени суд окривљеном омогућио одрицање од права на жалбу, пре него што му је доставио писмени отправак пресуде. Обзиром да је том пресудом окривљени осуђен на казну затвора, овакво поступање суда је супротно одредби члана 365. став 1. ЗКП и њиме је повређено право одбране, што је могло бити од утицаја на законито доношење пресуде. Међутим, како је ова пресуда донета у поступку у коме је повређена одредба кривичног поступка, јер се ради о већ пресуђеној ствари, што је разлог за преиначење пресуде, то је Врховни касациони суд, својом одлуком, отклонио незаконито донету пресуду и недостатке у поступку који су претходили њеном доношењу.

Обзиром на наведено, Врховни касациони суд је правилно примењујући кривични законик (чл. 354. тачка 2. ЗКП) и уважавајући наводе и предлоге захтева, према окривљеном Н.М., одбио оптужбу, при чему је одлука о трошковима кривичног поступка донета у складу са одредбом чл.197. став 1. ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је сходно члану 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08), а применом члана 24. став 7. и члана 425. став 1. ЗКП, одлучио, као у изреци пресуде.

Записничар - саветник

За Председника већа - судија

Мила Ристић,с.р.

Предраг Глигоријевић,с.р.